

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00423/2011-01
Датум: 06.10.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о предлогу М.С. из Крагујевца, улица [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00348/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 06.10.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

Приговор М.С. **СЕ ОДБИЈА**, а одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00348/2010-01 од 14.06.2010. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00140/2010-01 од 14.06.2010. године, М.С. , која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 503 изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, М.С. поднела је дана 24.02.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије на јединствену одлуку Високог савета

судства од 25.12.2009. године, а дана 22.08.2011. године изјавила је приговор против одлуке од 14.06.2010. године, побијајући их обе због битне повреде поступка, односно, између осталог, из разлога што првобитна одлука није објављена у службеном гласнику нити јој је иста достављена, док друга одлука не садржи поуку о праву на правни лек. Поред наведеног, навела је и да је чињенично стање погрешно утврђено, односно да нису тачни наводи изнети у оспореној одлуци по којима је одговорна за одуговлачење поступака и застару кривичног гоњења у истима.

Предложила је да се приговор усвоји и поништи оспорена одлука.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке Првог састава Високог савета судства у смислу члана 5 Закона о изменама и допуна Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства ("Службени гласник РС бр. 116/08 и 101/10) и члана 5 Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 12.08.2011. године у присуству подносиоца приговора и њеног пуномоћника, посматрача и јавности.

Извештај је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту, а преко пуномоћника изјавила, између осталог, да остаје код свих навода приговора, те да с обзиром да је имала јако мали број предмета разматраних по жалбама, за оцену критеријума стручности мора се посматрати број укинутих одлука у односу на укупан број мериторно решених предмета, на основу чега се долази до податка да је од укупно 150 мериторно решених предмета укинута одлука у њих четири.

Ценећи наводе приговора, списе предмета и усмене изјаве пуномоћника подносиоца приговора са рочишта и предлог Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се разлози за сумњу образовали у погледу достојности, стручности и оспособљености за вршење судијске дужности с обзиром да је подносилац приговора одуговлачила кривични поступак, те је имала више притужби странака. Тако је у предметима К. бр. 288/06 и К. бр. 1610/05 неосновано одлагала главне претресе, тиме одуговлачећи поступак. Такође, наведено је и да у односном периоду није имала задовољавајући квалитет у раду.

Из извештаја о раду Општинског суда у Крагујевцу и Извештаја о раду судија истога суда за период од 2006. до 2008. године, произилази да је подносилац приговора у потпуности испунила критеријуме стручности и оспособљености за вршење судијске дужности.

Наведено из разлога што је подносилац приговора у посматраном периоду имала само 11 ожалбених одлука од укупно 338 предмета решених мериторном одлуком, те се у конкретном случају има применити одредба чл. 14 ст. 2 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, на основу које је јасно да је подносилац приговора показала задовољавајући квалитет рада.

Такође, имајући у виду да је подносилац приговора у посматраном периоду испунила оријентациону норму и да је имала укупно 4 одлуке израђене по протеклу рока од 30 дана од дана пресуђења, што никако не може представљати грубо одступање у раду, Високи савет судства је становишта да је критеријум оспособљености испуњен.

Разматрајући испуњеност критеријума достојности за вршење судијске дужности, Високи савет судства је закључио да подносилац приговора исти услов неиспуњава.

Ово с тога што је одредбом чл. 4 ст. 1 тач. 3 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности прописано је да је подносилац приговора недостојан ако би његово поступање и понашање оправдало покретање дисциплинског поступка и изрицање озбиљне санкције, а одредбом чл. 90 Закона о судијама прописано је као дисциплински прекршај неоправдано незаказивање рочишта или претреса неоправдано одуговлачење поступка, непоштовање радног времена и непоштовање Етичког кодекса у већој мери, а што је по ставу Високог савета судства овде случај.

Наиме, Високи савет судства извршио је увид у списе предмета К. бр. 288/06 и К. бр. 1610/05 и утврдио да су од стране подносиоци приговора учињени пропусти који представљају тежи дисциплински прекршај.

Тако је подносилац приговора у предмету К. бр. 288/06 и поред тога што је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, одлагала главне претресе, јер јавни тужилац није био присутан истима, док у списима предмета нема доказа да је исти позиван.

У предмету К. бр. 1610/05 сведоци су позивани по десетак пута, а да нису ниједном саслушани, што је за последицу на крају имало застарелост кривичног гоњења. Ово посебно из разлога што су два претреса заказана за 01.07.2008. године и 03.10.2008. године из разлога што је подносилац приговора била одсутна са посла због присуствовања састанку у Градској управи на тему насиља у породици, а да о свом одсуству није обавестила председника суда, која чињеница није ни спорна у току овог поступка.

Оваквим поступањем, односно неоправданим изостанком са посла, подносилац приговора је повредила начело посвећености према којем вансудске активности не смеју ометати редовно и уредно обављање судијске функције, јер обављање судијске функције има приоритет над свим другим активностима.

Етички кодекс намеће обавезу судијама да се придржавају установљених етичких принципа и правила понашања у свакој прилици, који принципи представљају начин живота судије. Ови принципи установљени су управо у циљу јачања угледа судије и судства у целини и тиме, стварању поверења јавности у независан, непристрасан и стручан суд као посебан орган државне власти и стуб очувања правног поретка једног друштва.

Из наведених разлога, те с обзиром на чињеницу да је подносилац приговора у посматраном периоду у 40 предмета наступила застарелост кривичног гоњења, што произилази из извештаја суда, Високи савет судства налази да је подносилац приговора у конкретном случају, непредузимањем мера за обезбеђење присуства свих позваних лица заказаним претресима, те непотребним пролонгирањем поступка, и поред ургенција и притужби странака и председника суда, као и неоправданим изостајањем са посла у радно време ради обављања других активности, повредила принцип посвећености судијском позиву, право странке на суђење у разумном року, које радње представљају теже дисциплинске прекршаје, јер су за последицу имале застаревање предмета, за које прекршаје, у смислу одредбе чл. 4 ст. 1 тач. 3 горе наведених Правила, може бити изречена тежа казна.

Имајући у виду све наведено Високи савет судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да М.С. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу достојности, а у вези члана 14 став 1 тач. 9 и став 2 у вези чл. 7 и чл. 8 Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29 Правила, доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.